

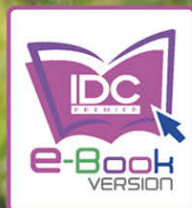
Easy PRO ถ่ายภาพ รับปริญญา

เริ่มต้นสู่มืออาชีพกับ
การรับงานถ่ายภาพที่ใครก็ทำได้

ก้าวเข้าสู่การรับงานถ่ายภาพด้วยความมั่นใจ การเตรียมตัวให้พร้อม อุปกรณ์ที่ควรจะมีติดกระเป๋า แลगतchnik ที่ใช้อยู่จริงในการรับงานถ่ายภาพรับปริญญา การเก็ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่จะช่วยให้ไม่พลาดชื้อตสำคัญ ถ่ายทอดจากประสบการณ์จริง

สุรกิจ จิรทรัพย์สกุล
ธนา วรสุวรรณ
บรรณาธิการ
สำนักพิมพ์ วชิรชนกกุล

SpeechShutter

082-929-2892

www.SpeechShutter.com

“กล้องทุกตัวถ่ายภาพได้เหมือนกัน
แต่ไม่ได้หมายความว่า... กล้องทุกตัวจะถ่ายภาพได้สวยเหมือนกัน”
ให้เราเป็นส่วนหนึ่งในการเก็บภาพความทรงจำดีๆ ของคุณไว้...

Speech Shutter

“ร่วมเป็นหนึ่งในผู้ที่มีส่วนร่วมในการเก็บภาพแห่ง
ความสำเร็จไว้ในความทรงจำ...”

EazyPro Series
ถ่ายภาพรับปริญญา

Eazy Pro ถ่ายภาพรับปริญญา

ผู้แต่ง : สุรกิจ จิรทรัพย์สกุล

surakit150@gmail.com

ธนา วรสุวัฒน์

thanaphoto@yahoo.com

บรรณาธิการ : สหทัศน์ วชิระนกุล

sahatuhn_w@idcpremier.com

ออกแบบปก : วสันต์ พึ่งพลผล

จัดรูปเล่ม : ฅมทวนิตย์ มนตรีมโนรมย์

พิสูจน์อักษร : สุนทรี บรรลือศักดิ์, มนฤดี ศรีอุทโยภาส

E-BOOK PRODUCTION : สุรรัตน์ จิ๋ว, จิราภรณ์ ไสภา

เครื่องหมายการค้าอื่นๆ ที่อ้างถึงเป็นของบริษัทนั้นๆ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยบริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้จัดพิมพ์เท่านั้น

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด จัดตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในระดับพื้นฐานและระดับสูง เรายินดีรับงานเขียนของนักวิชาการและนักเขียนทุกท่าน โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ ท่านผู้สนใจกรุณาติดต่อผ่านทางอีเมลที่ editor@infopress.co.th หรือทางโทรศัพท์หมายเลข 0-2962-1081 (อัตรานาที 10 คู่สาย) โทรสาร 0-2962-1084

สร้างสรรค์ผลงานโดย DigiArt

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด

200 หมู่ 4 ชั้น 19 ห้อง 1901

อาคารจัสตินอินเตอร์เนชั่นแนลทาวเวอร์

ถ.แจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0-2962-1081 (อัตรานาที 10 คู่สาย)

โทรสาร 0-2962-1084

ราคา 199 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

สุรกิจ จิรทรัพย์สกุล

Eazy Pro ถ่ายภาพรับปริญญา

นนทบุรี : ไอดีซี, 2556

160 หน้า

1. การถ่ายภาพ

I ธนา วรสุวัฒน์ ผู้แต่งร่วม

II ชื่อเรื่อง

770

ISBN 978-616-200-437-7

พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม 2556

สำหรับลูกค้า ลูกค้าสัมพันธ์

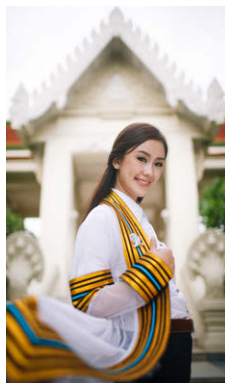
โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 601

โทรสาร 0-2962-1084

สำหรับร้านค้าและตัวแทนจำหน่าย

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 112-114

โทรสาร 0-2962-1084

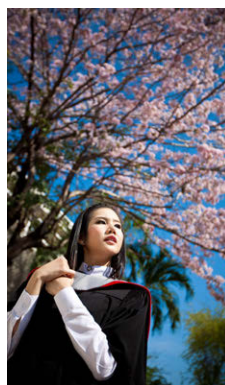
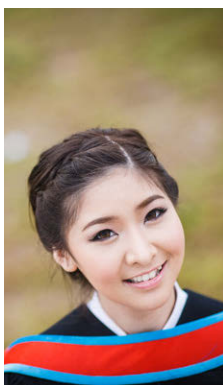
บทบรรณาธิการ

สำหรับช่างภาพที่ต้องการจะก้าวสู่การเป็นมืออาชีพนั้น ผมมั่นใจเหลือเกินว่า 99.99% ย่อมต้องเคยผ่านการถ่ายรูปรับปริญญาอย่างแน่นอน เพราะการถ่ายรูปรับปริญญานั้นถือได้ว่าเป็นบันไดก้าวแรกในการรับงานถ่ายภาพ และยังแทบจะเป็นงานหลักที่สร้างรายได้ให้กับช่างภาพอย่างมากเลยทีเดียว

หนังสือเล่มนี้ได้รับรวบรวมความรู้ในการเริ่มต้นสำหรับช่างภาพ หรือผู้ที่ต้องการถ่ายภาพรับปริญญา ถึงการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมความพร้อมของตัวเอง อุปกรณ์การถ่ายภาพ และอุปกรณ์ที่จำเป็นอื่นๆ เทคนิคในการถ่ายที่จะช่วยให้ได้ภาพที่ดูสวยโดดเด่น และยังได้บอกเล่าถึงประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้เจอกับตัวเอง ด้วยสไตล์การเขียนที่ทำให้ผู้อ่านเหมือนได้นั่งคุยกับเพื่อน จึงมั่นใจได้ว่าเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้จบแล้ว ผู้อ่านก็พร้อมที่จะก้าวสู่ความเป็นมืออาชีพได้แน่นอน

สหทัศน์ วชิระนภกุล

Sahatuhn_w@idcpremier.com

Introduction

“หากพูดถึงงานรับปริญญา หลายคนคงนึกย้อนกลับไปถึงภาพเหตุการณ์และช่วงเวลาแห่งความสุขของเรา พ่อ แม่ พี่น้องที่มาร่วมแสดงความยินดี หรือภาพความทรงจำในรั้วมหาวิทยาลัยครั้งสุดท้าย ที่เพื่อนๆ มาร่วมถ่ายภาพด้วยกันก่อนที่จะแยกย้ายกันไปทำตามฝันที่แต่ละคนวาดไว้ การถ่ายรูปรับปริญญาก็ก้าวเข้ามามีบทบาท และกลายเป็นส่วนหนึ่งในการเก็บเอาภาพความประทับใจครั้งนี้ไว้ เพราะถ้าเก็บเอาภาพเหล่านี้ไว้เพียงในความทรงจำแล้ว... ینگนานวันไปภาพความสุข ความทรงจำ และความประทับใจเหล่านั้นก็จะเลือนรางลงไปทุกที แต่ถ้าหากได้หยิบเอาภาพที่ถูกบันทึกผ่านมุมมองของช่างภาพรับปริญญาขึ้นมาดู เราก็จะมีเครื่องเตือนความทรงจำที่จะสามารถพาเราย้อนอดีตกลับไปเหมือนอยู่ในเหตุการณ์ในวันนั้นอีกครั้งหนึ่ง”

จุดเริ่มต้นการถ่ายภาพของผู้เขียนก็มาจากการถ่ายภาพงานรับปริญญาน้องที่รู้จักกัน จนพอมีผลงานก็เริ่มมีคนโทรมาจ้างงานตามสเต็ป แต่ใครจะรู้ว่ากว่าจะถึงก้าวมาถึงจุดนี้ต้องผ่านร้อนผ่านหนาว มาสักเท่าไร หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมเอาประสบการณ์ตรงและวิธีรับมือกับปัญหาต่างๆ ที่ผู้เขียนเจอมาตลอดในหน้าที่ของช่างภาพรับปริญญา อีกทั้งยังช่วยแนะนำแนวทางการถ่ายสำหรับมือใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริงด้วยภาษาที่อ่านง่ายปนมุขผิๆ สอดแทรกไปตลอดเนื้อหา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะช่วยเติมเต็มในส่วนที่ขาดของใครหลายคนที่กำลังจะก้าวเข้ามารับงานถ่ายรับปริญญาได้ไม่มากก็น้อย

ติดตามผลงานพวกเรา Speech Shutter เล่มต่อไปเร็วๆ นี...

Speech Shutter

อดีตทีมงาน “ตากล้องต้องรู้” และหนังสือ “Secrets of Portrait” ที่กลับมารวมตัวกันเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวและประสบการณ์สนุกๆ ผ่านตัวอักษรสำหรับผู้ที่ยากก้าวข้ามขั้นไปเป็นโปรแบบ Easy Eazy ด้วยหนังสือใน Series “EazyPRO” ด้วยเนื้อหาอ่านสนุก เข้าใจง่าย นำไปใช้งานได้จริง !!!

Chapter 01

ส่องกระจก... เช็คความพร้อม

001	พื้นฐานจาก... Portrait.....	2
002	พื้นฐานแน่น ขาดประสบการณ์... เดินตามโปร.....	3
003	ก้าวแรก... ถ่ายฟรี.....	4
004	รู้จักกล้อง... ต้องคุมให้อยู่.....	5
005	ความรับผิดชอบต้องมาก่อน !!!.....	6
005	มีเวลาเพียงพอ (จริงๆ นะ).....	8
007	รับมือกับความกดดัน.....	9
008	แก้ปัญหาอุปกรณ์เบื้องต้น.....	10

Chapter 02

นั่งมองอุปกรณ์

009	Memory เท่าไรถึงจะพอ.....	12
010	แยกแฟลชออกจากกล้องทำไม ?.....	13
011	รับ/ส่งสัญญาณไร้สายกับ Trigger.....	14

012	น้องพลับขอ (กล้อง) 2 (ตัว).....	15
013	เลนส์ Wide ก็แปลกตา.....	16
014	เลนส์ Telephoto ช่วยให้ง่าย.....	17
015	เลนส์ Normal ก็น่าสนใจ.....	18
016	Fisheye สนุกๆ.....	19
017	เลนส์ Kits อย่างน้อยใจ.....	20
018	ละลายฉากหลังด้วยเลนส์สว่างๆ.....	21
019	กล้องอะไรก็ถ่ายได้ !!!.....	22
020	Reflector เติมแสง.....	23
021	แฟลชภายนอกจำเป็น (ต้องพก) หรือเปล่า ???.....	24
022	สายคาดเอว และ Pouch.....	25
023	เลือกกระเป๋ามาให้ใช้สะดวก.....	26
024	สายคล้องคอ.....	27
025	สายถ่วงน้ำหนัก.....	28
026	ฟ้าสวยด้วย C-PL.....	29
027	ND ลด Stop แสง.....	30

Chapter 03

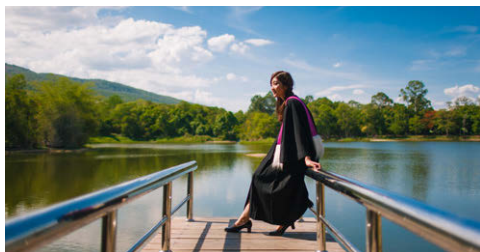
สำรวจตลาด ทาที่ยืน

028	อุปกรณ์ดี... ได้ค่าแรงสูง.....	32
029	แต่ประสบการณ์และการนำเสนอ สำคัญกว่า !!!.....	33
030	มี Style สร้างจุดเด่น.....	34
031	ผลงานดีช่วยบอกต่อ.....	35
032	สรุปแล้วตั้งราคาเท่าไรดี ?.....	36

Chapter 04

คุงงานให้เกศียร์

033	กำหนดระยะเวลาส่งงานให้แน่นอน	38
034	ตกลงระยะเวลาในการทำงาน	39
035	ต่อเวลามีค่าใช้จ่าย	40
036	มัดจำ กันลิม	41
037	สิ่งที่ (น้อง) จะได้รับ	42
038	รับเงินก่อน... หรือหลังส่งงาน	43
039	นัดเวลาและสถานที่นัดพบ	44

Chapter 05

เตรียมความพร้อมก่อนลุย

040	แต่งตัวอย่างไรดี	46
041	รองเท้า	46
042	จัดกระเป๋าเก็บของ	49
043	แฟลชจำเป็นหรือไม่	49
044	ชาร์จ Battery ให้เต็มอยู่เสมอ	51
045	ตกม้าตายเพราะลืม Format Card	51
046	จัดพร็อพให้บัณฑิต	53
047	รถเข็นรถประสงค์	53
048	ครีมกันแดด	54
049	ปลอกแขน	54
050	ผ้าซับเหงื่อ ผ้าขนหนู	57
051	ขวดน้ำติดตัว	57
052	วางแผนการเดินทาง	58
053	คืนนี้เข้านอนกับนาฬิกาปลุก	58

054	สำรวจมุม ทำการบ้าน จัดคิวถ่าย	60
055	มือถือน้องแบตฯ หหมด... ขาดการติดต่อ	60
056	JPEG ก็พอ	63
057	ถ่าย Raw เพื่อคุณภาพ	63
058	Mode ไหนเหมาะกับเรา	64
059	แว่นดำระวังเวอร์	67
060	แบกคีย่อย	67
061	จอสว่าง หลอกตา	68

Chapter 06

บัณฑิตก็มีหน้าที่

062	ผู้ช่วยบัณฑิต	70
063	สบายที่สุดบนรองเท้าแตะ	71
064	เตรียมแว่นดำมาด้วย... นะจ๊ะ	72
065	ดอกไม้จะสวย... ถ้าซื้อมาเอง	73
066	หน้ามัน... ไม่ใช่หน้าเรา !!!	74

Chapter 07

ไม่รู้ต้องถ่ายอะไรบ้าง... เริ่มที่นี่

ช็อตเด็ดห้ามพลาด !!!.....	76
ครบตามนี้ก็มีอาชีพแล้ว !!!.....	78

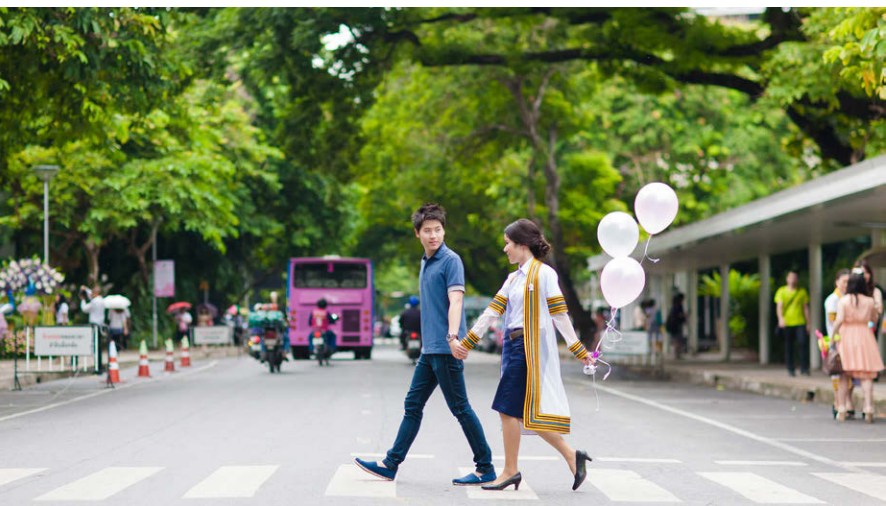
Chapter 08

เทคนิคเพิ่มเติม

067 พักตอนไหน	80
068 ให้ง่วงสุด่ายก่อน	81
069 วันพิเศษ คนพิเศษ	82
070 ครุยขาว ครุยดำ	83
071 แสงมาอย่าได้พลาด	84
072 รับมือกับแดด	85
073 แบ่กันถ่าย	86
074 คู่มือห้องสมุด	87
075 งานชน แต่คนละเวลา รับได้ไหม	88
076 มีแฟนมาคุม !!!.....	89
077 ถ่ายให้เหมาะสมกับชุดครุย	91
078 สัญญาณมือ	91
079 คุยไปถ่ายไป	92
080 ถ่ายหลบคน	93
081 ว่างๆ ก็รับถ่ายเดียว	94
082 เก็บภาพเรื่องราว	95
083 ไม่ได้ก็อย่าฝืน	97

084 อย่าพลาดจังหวะเพลอ	97
085 กดซ้ำกันเหนียว	98
086 จับจ้องทำเลติมีชัยไปกว่าครึ่ง	99
087 เทคนิคมืออยู่รอบตัว	100
088 ว่างเป็นลบ	101
089 กระ (ว่าจะ) โดด	102
090 ว้าย Wide ทำหน้าบาน	103
091 อยากได้ภาพเดี่ยวสวยๆ... ต้องมานอกรอบ	105
092 หลากมุกกับจังหวะบูม	106
093 ดอกไม้ไม่ใช่ของฟรี	107
094 แบบจะสวย ฉากต้องช่วย	109
095 โยเยอะโยม... ถ่ายเล่นเพลินจนลืมพิธีการ	111
096 รีเฟล็กซ์ธรรมชาติ	111
097 ใส่ใจกับทุกคนในครอบครัว	112
098 ครอบครัวสำคัญสุด	113
099 ทำความรู้จักคนในครอบครัว	114

Chapter 09

การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

100	เสื้อยืดยาก.....	116
101	บิวมันๆ	117
102	หนังร้อนไปพึ่งเย็น	118
103	พอเหมาะพอเจาะ	119
104	ปรับคำรอ	120
105	เมื่อเข้าไม่ถึง Stand.....	121
106	ถ่าย Stand แบบไม่มี Zoom Telephoto	122
107	เก็บภาพหมู่ไม่หมด	123
108	ของเต็มมือ สเต็ปข้ามลงโปรตอย	124
109	รับมือฟ้าฝน	125
110	หนีไม่พ้น ต้องพุ่งชน	126
111	ฝ่าดงคนต้องตามให้ติด	127
112	สายเสีย (งานอีก) แล้ว.....	128
113	อุปกรณ์พังกลางงาน	129
114	อยากเก่งต้องลอก	130
115	พลาดถ่ายซ่อม เสียถ่ายใหม่.....	132

Chapter 10

ส่งงานกันดีกว่า...

116	ปรับภาพส่งงาน	134
117	ปก กล้อง แผ่น	135
118	อัดภาพก็มีประเด็น	136
119	น้ำจิ้มลง Facebook.....	137
120	ส่งไปรษณีย์ หรือนัดเจอ	138

Chapter 11

สำรวจมหาวิทยาลัยตั้ง

121	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	140
122	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	143
123	มหาวิทยาลัยมหิดล.....	144
124	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	146
125	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	148

Chapter

01

ส่องกระจก... เช็กความพร้อม

เป็นคำถามที่ติดอยู่ในใจหลายๆ คนว่า... เราพร้อมหรือยังที่จะแบกรับหน้าที่ความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ และความคาดหวังของผู้อื่นเอาไว้กับตัวเอง หรือเราเก่งพอที่จะให้คนมาจ้างถ่ายรูปรับปริญญาแล้วหรือยัง หากคุณยังเป็นอีกคนที่มีคำถามประเภทนี้อยู่ในหัวตอนนี้ “ปิดหนังสือ” แล้วถือเดินไปเปิดไฟส่องมองตัวเองที่หน้ากระจก “เปิดหนังสือ” ขึ้นมา... อ่านบทแรกนี้ไปละหวัชข้อ ทุกครั้งที่อ่านจบ 1 หัวข้อให้เงยหน้าขึ้นมองตัวเองในกระจก และพิจารณาตามว่า... “คนที่ยืนอยู่ในกระจกพร้อมหรือยัง !!!” ทำให้ครบจนจบบทที่ 1 ถ้าคุณเงยหน้าขึ้นมาตอบตัวเองว่าฉันมีทุกเรื่องที่พูดไว้ละ... “คุณก็พร้อมในระดับหนึ่งแล้วครับ !!!”

001 พื้นฐานจาก... Portrait

SPEECH
SHUTTER

เริ่มทักทายกันด้วยบทเบาๆ สักนิดเพื่อสร้างความพร้อมของตัวเราลึกหน่อย... การถ่ายภาพรับปริญญานั้นจะเน้นไปที่บัณฑิตเสียเป็นส่วนใหญ่ (ถ้าหากในบางกรณีที่ญาติสนิทมิตรสหายของบัณฑิตเรานั้นหน้าตาเข้าขั้นดีมาจนหลงประเด็นไปถ่ายผู้มาร่วมแสดงความยินดีแทนก็พอจะให้อภัยได้...) ที่พูดมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าประเด็นหลักของภาพก็ยังคงอยู่ที่ภาพบุคคล จริงอยู่ที่ควรมีการถ่ายภาพช่อดอกไม้ ใบปริญญา หรือจะเป็นของฝากเล็กๆ น้อยๆ (รวมถึงใหญ่ๆ) ที่บัณฑิตได้รับบ้างแต่ก็คงไม่มากไปกว่าภาพบัณฑิต นั่นหมายความว่าพื้นฐานสำคัญที่สุดสำหรับการถ่ายภาพงานรับปริญญาก็จะต้องเป็นการถ่ายภาพบุคคล หรือที่นิยมเรียกกันว่า Portrait นั่นเอง หากพื้นฐาน Portrait ของคุณยังไม่แน่นมากพอ รีบไปศึกษาเพิ่มเติมก่อน... อย่างน้อยที่สุดการจัดองค์ประกอบ การวัดแสงภาพบุคคลเบื้องต้นในสถานการณ์ต่างๆ นั้นควรจะรู้เอาไว้บ้าง เดี่ยวจะหาว่า (สุดหล่อ) อย่างพวกเราไม่เตือน !!!

002 พื้นฐานแน่น ขาดประสบการณ์... เดินตามโปร

เคยเห็นนักเรียนการบินที่เพิ่งเรียนจบมาใหม่ๆ แล้วได้ขับเครื่องบินพาณิชย์ให้กับสายการบินทั่วไปเลยหรือเปล่าครับ ? สมมติว่าเคย... ถ้าคุณเลือกได้จะขึ้นเครื่องบินที่มีกัปตันหน้าใหม่เพิ่งจบหลักสูตรเมื่อวานสดๆ ร้อนๆ เป็นผู้ควบคุมเครื่องบิน หรือจะเลือกกัปตันมือเก่าจากสถาบันเดียวกันที่มีประสบการณ์การบินมาแล้วทั่วโลก... หากเปรียบเทียบความรู้ที่มีอยู่นั้นอาจจะไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ประสบการณ์ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้านั้นเป็นเรื่องที่ต้องสังสรรค์กันมาครับ เช่นเดียวกับการรับงานถ่ายภาพโดยเฉพาะงานถ่ายภาพรับปริญญาที่มักมีสถานการณ์เฉพาะหน้าในรูปแบบต่างๆ มาให้ช่างภาพได้ใช้ประสบการณ์และไหวพริบในการแก้ปัญหาอยู่เสมอๆ ตัวอย่างเช่น ตลอดชีวิตของน้องบัณฑิตเนี่ยไม่เคยยิ้มมาก่อนเลย... หน้าตาเหมือนถูกบังคับให้มารับปริญญาจะหาทางแก้ไขอย่างไรให้ได้ภาพรับปริญญาที่ดูสนุกสนาน ไม่ให้เหมือนว่าบัณฑิตของเราถูกหวนรับประธานในวันรับปริญญา ผมขอเสนอทางลัดในการเก็บเกี่ยวประสบการณ์คือ การขอติดตามมืออาชีพที่เคยถ่ายภาพรับปริญญามาสักระยะที่จะได้เจอกับปัญหาต่างๆ มาบ้างแล้ว ไปเป็นผู้ช่วยซึ่งจะทำหน้าที่เป็นกล้องเสริมคอยเก็บภาพจังหวะเฟลโอ หรือจะเป็นผู้ช่วยช่างภาพหลักที่คอยถือแฟลช Reflector ก็ตามแต่ที่จะตกลงกับช่างภาพหลักเอง แต่อย่าลืมเก็บเกี่ยวเอาวิธีการแก้ปัญหาของช่างภาพเหล่านั้นมาเพื่อที่หนึ่งเราจะนำเอาประสบการณ์ตรงนี้ไปใช้ได้

003 ก้าวแรก... ถ่ายฟรี

การที่ใครสักคนมอบหมายงานให้เราเป็นผู้ถ่ายรูปเก็บภาพความทรงจำอันแสนประทับใจของเขาในวันรับปริญญาเอาไว้ นั่นคงเป็นเพราะเขามีความเชื่อมั่นในความสามารถของเราไม่น้อย... ซึ่งบุคคลกลุ่มแรกๆ ที่มองเห็นความสามารถและไว้วางใจในตัวเรานั้นก็คงหนีไม่พ้นบุคคลใกล้ชิดตัว อย่าง...

- รุ่นน้องในคณะ ที่เห็นเราสละพายกลิ้งใหม่เดินไปมา (ด้วยความเห่อ) แล้วเข้าใจว่ารุ่นพี่คนที่สละพายกลิ้งเดินไปเดินมาอยู่นี่คือมาดของช่างภาพมืออาชีพซัดๆ ...
- ญาติต่างๆ ที่ (แอบ) มาส่องรูปโปรไฟล์ในเฟสเราตอนกำลังตั้งท่าเทยกกลิ้งขึ้นเล็งแล้วทักทักไปเองว่าเรากำลังต้องถ่ายรูปเป็นแน่เลย... หลังจากนั้นก็มีมือชกให้เราเป็นช่างภาพ...
- อาชีพยกยบู๊บึงนาบ้าน ที่ลูกแกกำลังจะรับปริญญาและแม่ไปคุยให้ฟังว่าเราถ่ายภาพสวยมากมาย จนอาเจี๊ยกล้อยตาม จ้างเราให้ถ่ายภาพลูกสาวแถมด้วยหมูบั้ง 20 ไผ่
- เพื่อนสนิท ที่มักจะมาขอร้องให้เราถ่ายให้และเราก็ไม่สามารถปฏิเสธสายตาอันวิงวอนของเพื่อนได้...

ซึ่งเหตุการณ์ข้างบนนี้นับว่าเป็นนิมิตหมายอันดีสำหรับช่างภาพมือใหม่ ที่จะได้มีโอกาสเริ่มต้นถ่ายภาพเก็บประสบการณ์และผลงานเอาไว้ และแน่นอนว่าค่าแรงสำหรับการถ่ายภาพให้คนรู้จักหรือญาติในครั้งแรกๆ นั้นคงจะได้รับผลตอบแทนที่น้อยมาก (หรือไม่ได้เลยในบางครั้ง) อย่าเพิ่งท้อหรือถอดใจ แต่ขอให้คิดไว้ว่าผลงานในครั้งแรกๆ นี้เราถ่ายเพื่อที่จะนำเอาภาพถ่ายจากการรับงานไว้เป็นอัลบั้มรวมผลงานเพื่อใช้เสนอให้กับลูกค้าคนต่อไป

004 รู้จักกล้อง... ต้องคุมให้อยู่

“กล้อง... เป็นอุปกรณ์สำหรับบันทึกภาพโดยมีเลนส์เป็นส่วนประกอบสำคัญ ที่จะนำพาแสงให้เดินทางตรงเข้าไปสู่เซนเซอร์รับภาพ ผ่านระบบการประมวลผลต่างๆ จนกลายออกมาเป็นภาพถ่ายให้เราได้เห็น” ไม่ใช่ละ...

คำว่ารู้จักกล้องที่ผมพูดถึงนี้คือ การที่ช่างภาพรู้ถึงตำแหน่งของปุ่มต่างๆ บนกล้องและสามารถที่จะปรับเปลี่ยนการตั้งค่าปุ่มคำสั่งเหล่านั้นได้อย่างคล่องแคล่วและรวดเร็ว ไม่ใช่ว่าจะเปลี่ยน ISO ที่ก็ต้องพลิกหาว่าปุ่มปรับ ISO อยู่ตรงไหนนา... อยู่ในช่องเสียบบาร์ดรีเปล่า... หรือต้องกด

แบตเตอรี่ออกก่อนถึงจะปรับ ISO ได้... เพราะการถ่ายภาพรับปริญญาก็เป็นเหมือนการถ่ายภาพ Event อย่างหนึ่งที่ต้องใช้ความเร็วในการถ่ายและจับจังหวะ ดังนั้นตำแหน่งของปุ่มต่างๆ ก็ควร จะแม่นยำพอสมควรหรือจะให้ดีคือสามารถปรับเปลี่ยนค่าต่างๆ ได้โดยไม่ต้องละสายตาออกจากช่องมองภาพ หากคุณยังควบคุมกล้องไม่คล่องผมขอเตือนว่าทำความ

รู้จักกับกล้องและฝึกปรับเปลี่ยนค่าไปมาให้คล่องแคล่วก่อน อย่างน้อยค่าที่ใช้งานบ่อยๆ เช่น Speed Shutter, F-STOP, ISO, White Balance เพราะหากพลาดโอกาสเก็บภาพบางจังหวะไปเพราะมัวแต่หาปุ่มควบคุมอยู่นั้น... คงจะเป็นเรื่องที่น่าเศร้าทีเดียว

SPEECH SHUTTER

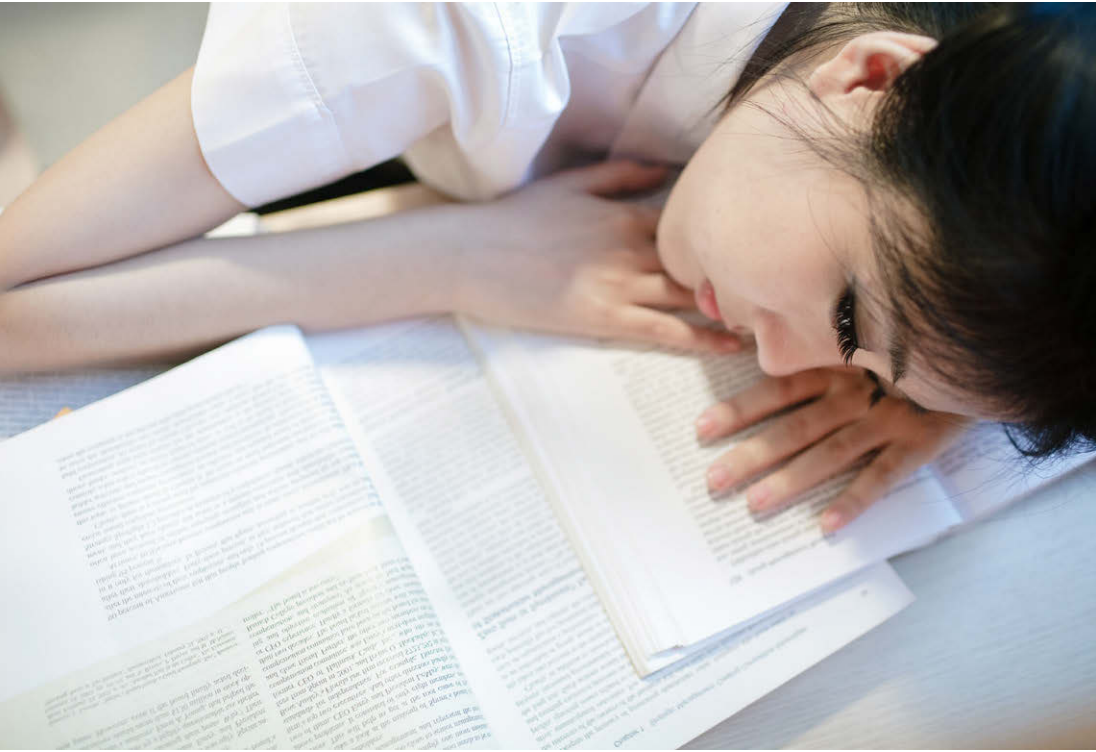
“ปุ่มปรับ ISO อยู่ตรงไหน... อยู่ในช่องเสียบบาร์ดรีเปล่า... หรือต้องกดแบตเตอรี่ออกก่อนถึงจะปรับ ISO ได้...”

005 ความรับผิดชอบต้องมาก่อน !!!

คงไม่ต้องอธิบายกันมากมายว่าความรับผิดชอบหมายถึงอะไร... น่องนิต 6 โมงเช้าแต่พี่มา 6 โมงเย็นด้วยข้ออ้างว่ารถติด... หรือตกลงวันส่งงานกันเรียบร้อยแล้วหลังจากถ่ายภาพแล้ว 2 อาทิตย์น่องจะได้รับไฟล์และของแถมทั้งหลายแหล่ (บล่าๆ) ผ่านไป 3 อาทิตย์... พี่ยังไม่ได้ทำไฟล์น่องเลยงานยุ่งจริงๆ -*- เพราะนอกจากผลงานแล้วความรับผิดชอบก็เป็นเครื่องพิสูจน์ค่าว่ามีอาชีพของตัวช่างภาพ และประเด็นสำคัญจริงๆ สำหรับหัวข้อนี้ที่ผมต้องการจะสื่อคือความรับผิดชอบในการรับงานครับ หากรับปากรับงานกับน่องไว้แล้วถ้าไม่มีเหตุผลวิสัยจริงๆ ก็ควรจะทำตามนัดที่ได้ตกลงไว้

ยกตัวอย่างเลยละกัน... เคยได้ยินมามีช่างภาพบางคนรับงานหนึ่งไว้ก่อนหน้านี้แล้วมีน่องอีกคนมาจ้างเราด้วยค่าแรงที่สูงกว่า... ช่างภาพก็มันงไปชั่วขณะเพราะถูกเงินพาดกลางศีรษะอย่างแรง !!! รีบโทรไปเลื่อนนัดน่องคนเก่าเพื่อมารับงานนี้ เหตุการณ์แบบนี้มักจะจบลงด้วยทางออกที่ไม่น่าพิสมัยนัก อย่างเช่น น่องจับโกหกได้แล้วไปโพสต์ตามเว็บบอร์ดเพื่อทวงถามหาความรับผิดชอบและให้สังคมประณามทำให้ชื่อเสียงช่างภาพคนนี้ดัง (ในด้านลบ) ด้วยความรวดเร็วชั่วข้ามคืน... จะว่าไปใครอยากดังชั่วข้ามคืนก็ลองวิธีนี้ดูครับ แต่อย่าบอกใครนะว่าอ่านหนังสือเล่มนี้น้า !!!

006 มีเวลาเพียงพอ (จริงๆ นะ)

บางคนคิดว่างานถ่ายรูปรับปริญญาก็แค่ไปตามที่นัดกับน้องไว้ ถ่ายให้เสร็จจนหมดวันไปแล้วก็กลับบ้านเป็นอันจบกัน... ยังครับยังมันยังไม่จบแค่นี้ การถ่ายภาพรับปริญญาไม่ใช่ทริป Portrait ที่ไปถ่ายเสร็จกลับบ้านรอวันว่างๆ สบายๆ ค่อยนั่งเลือกรูปทำรูปโปสเตอร์วัดเพื่อนตามเว็บหรือหน้าเฟซ เชื่อได้ว่าน้องทุกคนอยากเห็นภาพตัวเองให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้... ถ้าได้ภาพเย็นวันที่ถ่ายเลยได้ก็ยิ่งดี แต่เพื่อความสมบูรณ์แบบของภาพช่างภาพอย่างเราๆ ก็ต้องแต่งภาพให้สวยงามลบส่วนเกินที่โผล่มาในภาพ Crop ภาพจัดองค์ประกอบใหม่สักนิด ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ต้องใช้เวลาในการจัดการกับภาพถ่ายทั้งสิ้น ยิ่งถ่ายภาพมาเยอะเท่าไรก็ต้องใช้เวลามากขึ้นเท่านั้น จากเวลาถ่ายภาพเพียง 1 วันก็จะเพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อย 1 วันในการแต่งภาพ สำหรับบางคน que ถ่ายมาเยอะหรือต้องรออารมณ์ก่อนแต่งภาพก็จะใช้เวลามากไปกว่านี้อีก... ดังนั้น ก่อนที่จะเริ่มถ่ายภาพงานรับปริญญาควรจะเช็คตัวเองให้พร้อมและบริหารเวลาให้ดีก่อนที่จะเริ่มรับงาน

007 รับมือกับความกดดัน

หากงานอดิเรกของคุณคือการถ่ายภาพเพื่อผ่อนคลายความเครียดมาก่อน เมื่อมาถ่ายงานรับปริญญาแล้วการถ่ายภาพอาจจะกลายเป็นงานที่กดดันมากกว่างานหลักก็เป็นได้... เพราะการถ่ายภาพงานรับปริญญานั้นต้องแบกเอาความคาดหวังของบัณฑิตที่จ้างเราเอาไว้ ที่หวังไว้ว่าเขาจะสวยหล่อกว่าทุกๆ วันในชีวิตที่ผ่านมา การถ่ายภาพก็เป็นงานบริการอีกรูปแบบหนึ่งที่ต้องพบเจอกับพระเจ้า (ลูกค้า) มากมายหลากหลายประเภท ทั้งพระเจ้าแสนดีที่อะไรก็ได้ตามใจช่างภาพค่ะ, พระเจ้าศิลปินใหญ่ที่นึกว่าดาวินชีกลับมาเกิด และยังมีพระเจ้าที่เอาแต่ใจตัวเองอีกหลายรูปแบบให้ช่างภาพได้รับมือด้วย นอกจากจะรับมือกับอารมณ์หลากหลายรูปแบบแล้วยังต้องยอมรับคำวิจารณ์ของบัณฑิตหากไม่พอใจผลงานของเราอีกด้วย เห้อออออ... เป็นช่างภาพนี้มันน่าเห็นใจจริงๆ

008 แก้ปัญหาอุปกรณ์เบื้องต้น

“ชัตเตอร์กดไม่ลง กล้องไม่ยอมหาโฟกัส โฟกัสไม่เข้าเป้าตามจุดที่เลือกเอาไว้ ข้อความ error แสดงบนหน้าจอ มีฝุ่นในภาพ กล้องเปิดไม่ติด” อาการเหล่านี้เป็นปัญหาของตัวกล้องและอุปกรณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ ซึ่งกล้องแต่ละรุ่นแต่ละยี่ห้อก็มีปัญหาที่แตกต่างกันออกไป ปัญหาเบื้องต้นของกล้องทุกรุ่น อย่างเช่น เรื่องฝุ่นในภาพก็สามารถแก้เองได้ด้วยการใช้ลูกยางเป่าลมเป่าออกมา หรือปัญหาข้อสัมผัสไม่ตรงเพราะใส่เลนส์เข้าไม่สุดก็ทำให้กล้องไม่ยอมหาโฟกัส ดังนั้น ช่างภาพควรจะมีความรู้พื้นฐานการแก้ปัญหาเบื้องต้นที่เกิดขึ้นกับกล้องตัวเองเพื่อที่จะสามารถถ่ายภาพต่อไปได้ แต่บางครั้งก็ปัญหาเกินความสามารถในการแก้ไขด้วยตัวเอง เพราะบางปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวงจรอิเล็กทรอนิกส์ของกล้องนั้นก็เกินความสามารถของเราที่จะเข้าไปแก้ไขได้ การถ่ายภาพในวันนั้นก็คงจะสิ้นสุดลงเพียงเท่านั้น... ซึ่งอาจจะตามมาด้วยความผิดหวังของน้องๆ บัณฑิตที่ไม่มีช่างภาพติดตามตัวคอยถ่ายภาพให้อีกแล้ว หากเป็นไปได้ผมแนะนำวิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลที่สุดก็คือ การมีกล้องสำรองพกติดกระเป๋าไว้ด้วยสักตัวครับ ไม่ว่าจะเป็นการหยิบยืมเพื่อนที่ไม่ได้รับงานมา หรือจะซื้อกล้อง Body เล็กๆ สักตัวเป็นกล้องสำรอง

**SPEECH
SHUTTER**

“ช่างภาพควรมีพื้นฐานการแก้ปัญหาเบื้องต้นที่เกิดขึ้นกับกล้องตัวเองเพื่อที่จะสามารถถ่ายภาพต่อไปได้”

Chapter

02

นั่งมองอุปกรณ์

มันมีเลนส์เฉพาะทางสำหรับถ่ายภาพรับปริญญาหรื ??? แล้วกล้องนี้ต้องเป็นรุ่นมืออาชีพถึงจะรับงานเป็นอาชีพได้หรืเปล่า ??? แล้วมือใหม่อย่างเราฟ่มือพอใช้แต่ใช้กล้องรุ่นเล็กกับเลนส์ติดกล้องมาเนี่ยจะดูตลกไปหรืเปล่าที่มารับงาน ??? Memory Card ราคาแพงไม่ยากซื้อเพิ่มถ้าไม่จำเป็น แต่ก็กลัวว่าที่มืออยู่จะไม่พอใช้ทำอย่างไรดี ??? หากปัญหาเรื่องอุปกรณ์ยังเป็นประเด็นที่ค้างคาใจของคุณอยู่ลองอ่านบทนี้ให้จบครับ... เรามานั่งเผยให้หมดเปลือกสำหรับอุปกรณ์ที่ร่อยละ 90 ของช่างภาพรับปริญญาใช้ถ่ายรับงานกันจริง “ต่อจากนี้ไปปัญหาเรื่องอุปกรณ์จะหมดไปจากสมองคุณ !!!”

009 Memory เก่าไปถึงจะพอ...

ถ้าเป็นสมัยก่อนก็คงจะต้องถามว่า พกฟิล์มที่มีม้วนถึงจะพอสำหรับถ่ายรูปรับปริญญา เพราะจำนวนภาพที่ได้จากฟิล์มม้วนหนึ่งนั้นค่อนข้างจะแน่นอนไม่แตกต่างกันมาก แต่ในสมัยนี้ยุคกล้อง Digital ครองโลกจนแทบจะไม่มียี่ห้อฟิล์มออกมาใช้งานถ่ายภาพให้เห็นเท่าไรนัก ปัญหาเรื่อง Memory กล้องจึงเกิดขึ้นเพราะขนาดของไฟล์ภาพที่ได้จากกล้องแต่ละรุ่นแต่ละยี่ห้อที่มีความแตกต่างกันมาก อย่างเช่น กล้องความละเอียด 21 ล้านพิกเซล หากใช้ Memory ขนาด 8 GB ก็อาจจะเก็บได้ประมาณ 250 รูป แต่หากนำการ์ดใบเดียวกันนี้ไปใส่ในกล้องที่มีความละเอียด 12 ล้านพิกเซลก็จะเก็บได้ประมาณ 530 รูป ซึ่งหากจะให้ผมแนะนำจำนวน Memory ที่พกไปก็ คงจะไม่ถูก เอาเป็นว่าลองคิดดูคร่าวๆ ว่าสำหรับการถ่ายรูปรับปริญญาใน 1 วัน (ผมคิดว่าน่าจะไม่เกิน 2,000 รูป) กล้องเราต้องใช้ Memory ประมาณเท่าไรถึงจะเพียงพอ หากใครมีไม่พอก็ควรหาซื้อเผื่อไว้กันเหนียว แต่สำหรับคนที่ไม่มีมากจนเกินพอแนะนำว่าขนไปทั้งหมดก็ไม่ใช่ว่าเรื่องเสียหายครับ ^^

**SPEECH
SHUTTER**

ควรกระจายความเสี่ยงด้วยการใช้การ์ด
หลายๆ ใบเพื่อการ์ดใบหนึ่งสูญหายหรือ
เสียไปเราก็คงเหลือภาพบางส่วนอยู่ครับ

010 แยกแฟลชออกจากกล้องทำไม ?

พักนี้คงจะเห็นช่างภาพเดินถือกล้องไม้เท้าดำๆ ที่มีแฟลชติดอยู่ด้านบนเดินกันขวักไขว่เต็มงานรับปริญญา บางคนก็มาพร้อมเทพพิทักษ์ที่คอยปกป้องรักษาเปลี่ยนตำแหน่งเปลี่ยนจุดเป็นผู้ช่วยช่างภาพ หรือบางคนฉายเดี่ยว มีดขาวถือกล้องมือซ้ายถือไม้เท้า (ขาตั้งแฟลช) เหมือนจะไปออกรบสงครามเวทมนตร์ที่ไหน... รู้ไหมครับว่าทำไมเขาไม่เอาแฟลชติดไว้บนหัวกล้องจะแยกออกมาถือให้เกะกะเพิ่มอีกขึ้นทำไม ??? ก่อนอื่นต้องเข้าใจก่อนว่าแฟลชเป็นอุปกรณ์สร้างแหล่งกำเนิดแสงให้กับภาพถ่ายที่มีความเข้มข้นสูงมากพอสมควร ซึ่งจะใช้แสงแฟลชเป็นแหล่งกำเนิดแสงหลักในภาพ หรือจะใช้แฟลชเติมแสงเข้าไปในภาพก็สามารถทำได้แต่ด้วยความที่แฟลชถูกติดอยู่บนหัวกล้องจะหันทิศทางได้ก็เพียงซ้าย-ขวา หรือเงยหน้าขึ้นจากระนาบปกติเพียงเล็กน้อยทำให้ทิศทางของแสงถูกจำกัดอยู่เพียงไม่กี่ทิศทาง ซึ่งการแยกเอาแฟลชออกจากตัวกล้องแล้วใช้สายยูเอสบี/ส่งแฟลชติดตั้งเอาไว้ ทำให้ผู้ใช้งานมีอิสระในการจัดตำแหน่งของแสงมากขึ้น อย่างเช่น การยกเอาแฟลชไปไว้ด้านข้างตัวแบบเพื่อให้แสงเข้ามาจากด้านข้าง, ยกแฟลชให้สูงขึ้นในตำแหน่งที่เอียงไปทางด้านหลังของตัวแบบ เพื่อสร้างแสงริมไลท์ย้อนกลับมาที่ตัวแบบก็สามารถทำได้ หรือจะสร้างสรรค์วิธีต่างๆ อีกหลายหลายตามจินตนาการก็ได้ครับ

011 รับ/ส่งสัญญาณไร้สายกับ Trigger

เรื่องที่แล้วผมพูดถึงการแยกแฟลชออกจากตัวกล้องไปแล้ว เรื่องนี้ก็จะขออธิบายต่อเนื่องถึงหลักการที่ใช้ส่งงานแฟลชไร้สายที่เราแยกออกไปว่ามีกี่แบบ และข้อดีข้อเสียของแต่ละประเภทนั้นเป็นอย่างไรบ้าง... เริ่มจากระบบส่งแฟลชไร้สายที่มีมาให้ในตัวกล้อง ข้อนี้กล้องระดับมืออาชีพขั้นสูงสุดของไลน์การผลิตนั้นมองข้ามไปได้เลย (Nikon D3s, D4 Canon 1Dx, 1D, 1Ds หมดสิทธิ์ใช้จ้า) เพราะต้องใช้ตัวแฟลชหัวกล้องส่งสัญญาณออกไปยังแฟลชที่เราตั้งค่าเอาในการสั่งให้แฟลชทำงาน ซึ่งข้อดีของการส่งงานแบบนี้คือ ไม่ต้องใช้อุปกรณ์เสริมเพิ่มมากมายมีแค่กล้องและแฟลชที่รองรับการสั่งงานไร้สายก็ใช้ได้แล้ว แต่ข้อเสียก็จะต้องใช้แฟลชที่ตรงกับยี่ห้อกล้องและมีระบบไร้สายด้วยเท่านั้น รวมถึงระยะในการรับสัญญาณนั้นจะต้องไม่ห่างกันมาก และไม่มั่ววัดใดๆ มาบั้งการรับ/ส่งสัญญาณระหว่างแฟลชหัวกล้องและตัวแฟลชแยก เพราะส่วนใหญ่แล้วใช้ระบบอินฟราเรดในการส่งสัญญาณถึงกัน และอีกระบบหนึ่งคือใช้อุปกรณ์รับ/ส่งสัญญาณแฟลชแยกที่ต้องติดตั้งอุปกรณ์เพิ่ม ทั้งที่ตัวกล้องและตัวแฟลช ข้อดีก็คือระยะการทำงานที่ไกลกันมากขึ้นและส่งงานทะลุสิ่งกีดขวางได้ (ในระดับหนึ่ง) เพราะใช้สัญญาณวิทยุ อีกทั้งยังสามารถใช้ร่วมกันกับแฟลชยี่ห้ออื่นๆ ได้ด้วยตัวรับสัญญาณ ส่วนข้อเสียก็น่าจะเป็นอุปกรณ์รับ/ส่งที่ต้องซื้อและติดตั้งเพิ่มเติม สรุปจากประสบการณ์การใช้งานว่าหากต้องการความแน่นอนในการใช้งานผมเลือกที่จะใช้แบบอุปกรณ์แยกชิ้นมากกว่า เนื่องจากระยะในการทำงานที่สามารถข้ามสิ่งกีดขวางและสัญญาณวิทยุที่ครอบคลุมกว่า ทำให้โอกาสที่จะพลาดเนื่องจากสัญญาณอินฟราเรดถูกรบกวนหรือหันทิศทางที่ไม่ตรงกันน้อยลง

012 น้องพลับขอ (กล้อง) 2 (ตัว)

ยอมรับเถอะครับว่าเมื่อก่อนนี้คุณก็เป็นอีกคนที่เคยเห็นการแบกกล้อง 2 ตัวในการถ่ายรูปรับปริญญาเป็นเรื่องน่าขำ คนบ้าอะไรใช้กล้องตัวเบ้อเร่อทีละ 2 ตัว รักแรงฝั่งขวาหนีบกล้องตัวโตพร้อมเลนส์ขาวๆ ตัวใหญ่ๆ ส่วนไหล่ข้างซ้ายสะพายกล้องอีกตัวใส่เลนส์หน้าบานๆ ดูจะรุงจะรังเดินไปมา แต่พอคุณมาเป็นช่างภาพเองเท่านั้นความคิดเปลี่ยนเลย... สะพายกล้อง 2 ตัวก็หล่อดีนะ ^^

นอกเหนือจากความหล่อแล้วประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของการใช้งานกล้อง 2 ตัวก็คงจะเป็นความสะดวกสบายในการทำงาน ที่หากใส่เลนส์ต่างระยะเข้าไปในกล้องคนละตัวแล้วแทบจะไม่ต้องเปิดกระเป๋ากล้องเพื่อหยิบเลนส์ออกมาเปลี่ยนอีกเลย (โดยทั่วไปกล้องตัวหนึ่งจะใส่เลนส์ Wide และกล้องอีกตัวจะใส่เลนส์ Telephoto หรือเลนส์ฟิกซ์) เพราะเมื่อต้องการถ่ายภาพหมู่ให้ได้มุมมองแปลกตาที่เป็นหน้าที่ของกล้องที่ติดเลนส์ Wide แต่ถ้าหากได้ภาพเดี่ยวละลายหลังสวยๆ ก็หยิบตัวที่ติดเลนส์ฟิกซ์ขึ้นมาใช้ ซึ่งนอกจากจะสามารถหยิบกล้องสลับขึ้นมาใช้งานได้สะดวกแล้วยังลดโอกาสที่จะพลาดจังหวะสำคัญขณะเปลี่ยนเลนส์และลดโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุกับตัวเลนส์หากต้องหยิบเปลี่ยนเลนส์ในเวลาเร่งด่วน แต่ก็อย่าเพิ่งน้อยใจไปครับกล้องตัวเดียวก็ถ่ายได้... แค่ต้องใช้ความระมัดระวังในการเปลี่ยนเลนส์ และอาจจะพลาดจังหวะสำคัญบางจังหวะไปบ้าง (ขู่กันสุดฤทธิ์) แค่นั้นเอง

013 เลนส์ Wide ก็แปลกตา

แน่นอนว่าความกว้างที่ได้จากเลนส์ Wide เป็นสิ่งที่ไม่มีเลนส์ใดๆ จะมาเทียบได้... และด้วยองศารับภาพที่กว้างมาก (จนเกินไปในบางโอกาส) ทำให้เกิดความบิดเบี้ยวและผิดเพี้ยนข้อสัดส่วนต่างๆ ในภาพทำให้ (เมื่อก่อน) เลนส์ Wide เป็นเลนส์ที่ไม่นิยมนำมาใช้ถ่ายภาพบุคคล แต่ปัจจุบันนี้ไม่ใช่แล้วเพราะช่วงระยะ Wide กลายเป็นอีกหนึ่งเลนส์ติดกระเป๋ากล้องที่ช่างภาพ Portrait จะหามาไว้ใช้ หากใครถ่ายภาพโดยไม่ใช้เลนส์ Wide เดี่ยวนี้ จะกลายเป็น Out ไปแล้ว เพราะความอลังการงานสร้างที่ได้จากมุมรับภาพของเลนส์ Wide หากใช้ให้ถูกต้อง นั้นจะทำให้ภาพดูแปลกตาและน่าสนใจมากที่สุด ซึ่งคำว่าใช้ให้ถูกต้องในที่นี้หมายถึง การหลีกเลี่ยงที่จะเอาส่วนสำคัญในการถ่ายภาพบุคคล (นั่นก็คือน้องๆ บัณฑิตในภาพ) ไปวางไว้ในช่วงขอบภาพเพราะขอบภาพเป็นตำแหน่งที่จะเกิดความผิดเพี้ยนมากที่สุด ถ้าเข้าใจหลักการและวิธีใช้แล้วก็จะออกไปสร้างความอลังการงานสร้างกับเลนส์ Wide กันได้เลย

014 เลนส์ Telephoto ช่วยทำงานง่าย

ทำความเข้าใจกันสักนิดก่อนว่าเลนส์ระยะ Telephoto ที่ผมหมายถึงนั้นน่าจะเริ่มตั้งแต่ระยะประมาณ 85mm. เรื่อยไปจนถึงระยะ 300-400mm. (ถ้ายังแบกไปถ่ายรับปริญญาไหว ^^) เพราะด้วยช่วงระยะ Telephoto ทำให้โอกาสที่จะได้ภาพในระยะไกลที่ไม่สามารถเข้าถึงตัวบัณฑิตได้นั้นมีมากขึ้น อย่างเช่น การถ่ายภาพน้องบน Stand ที่ช่วยให้เราได้ภาพจากระยะไกลได้ หรือจะเป็นการแอบถ่าย Candid (จังหวะผลอ) ขณะน้องทักทายกับเพื่อนๆ ที่จะมีโอกาสได้ภาพที่เป็นธรรมชาติสูงกว่าการเอาเลนส์ Wide ไปจ่อหน้าน้องและเพื่อนที่จะทำให้น้องและเพื่อนรู้สึกอึดอัดจนขาดความเป็นธรรมชาติไป นอกจากนี้ด้วยความที่เป็นระยะ Telephoto ทำให้การแยกตัวแบบออกจากฉากหลังนั้นดีกว่าเลนส์ในระยะอื่นๆ แถมยังดึงเอาฉากหลังในระยะไกลๆ เข้ามาใกล้ตัวแบบมากขึ้น ทำให้โอกาสที่จะได้ฉากหลังที่เรียบง่ายมีมากขึ้น จึงสามารถสร้างความโดดเด่นให้กับภาพได้ด้วยการละลายหลังที่จะทำให้บรรยากาศพลุกพล่านของงานรับปริญญากลายเป็นทริป Portrait นอกรอบสวยๆ ของน้องบัณฑิตไปได้ครับ ^^

015 เลนส์ Normal ก็น่าสนใจ

เมื่อพูดถึงจุดเด่นของช่วงระยะเลนส์อื่นๆ ไปหมดแล้วแต่มองข้ามอีกระยะเลนส์ที่สำคัญอย่างเลนส์ช่วง Normal ไปก็คงจะไม่ครบเครื่อง ดังนั้น เรามาดูกันดีกว่าว่าทำไมช่วงระยะ Normal ก็จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพรับปริญญา... เลนส์ทุกช่วงระยะจะมีจุดเด่นของตัวเองที่แตกต่างกันออกไป อย่างเช่น Wide ก็ได้ความอลังการ, Telephoto ก็ได้ความเป็นธรรมชาติของตัวแบบ ส่วนเลนส์ Normal นั้นคงจะให้ความรู้สึกธรรมดาๆ ที่ไม่ธรรมดา แก่ภาพ เนื่องจากเลนส์ Normal จะเป็นช่วงระยะเลนส์ที่ใกล้เคียงกับสายตาของมนุษย์มากที่สุด ดังนั้น ภาพที่ได้ออกมาอาจจะไม่ได้เก็บภาพในมุมกว้างขนาดที่จะสร้างความหือหาวให้กับภาพได้เหมือนเลนส์ Wide และเมื่อต้องการเก็บภาพ Candid ก็ไม่สามารถทำได้ดีเท่าเลนส์ Telephoto แต่หากใช้ในการเล่าเรื่องราวผ่านเลนส์แล้ว ระยะ Normal ก็ไม่เป็นรองใคร เพราะภาพที่ได้จากเลนส์ Normal นั้นจะเหมือนผู้รับชมภาพได้อยู่ในสถานการณ์ขณะนั้นด้วยซึ่งเป็นเสน่ห์ของเลนส์ Normal ที่หาไม่ได้จากเลนส์ระยะอื่นๆ อีกทั้งระยะที่มีให้มาโดยปกติของช่วง Normal ที่ครอบคลุมตั้งแต่ระยะ Wide แรกๆ ไปจนถึงต้นๆ ของ Telephoto จึงทำให้เลนส์ Normal เป็นระยะที่ครบเครื่องสำหรับผู้ใช้งานกล้องตัวเดียวที่ไม่ต้องการเปลี่ยนเลนส์ไปมา

016 Fisheye สนุกๆ

แถมท้ายเรื่องเลนส์ด้วยเลนส์ตาปลา หรือ Fisheye ที่มีองศารับภาพได้เกือบๆ 180 องศา (แต่การแสดงผลจะขึ้นอยู่กับตัวกล้องว่าจะสามารถแสดงผลการรับภาพได้มากขนาดไหน) ทำให้ภาพที่ได้จะสามารถเก็บรายละเอียดของสภาพแวดล้อมรอบข้างเข้ามาได้หมด (เตือนไว้ก่อนว่าขอบภาพจะไม่ค่อยชัดเจนจะถ้าใช้ Fisheye ถ่าย) แต่ก็แน่นอนว่าองศารับภาพที่มากขนาดเลนส์ Wide ยังต้องหลบไปนี่ก็ทำให้ภาพที่ได้จากเลนส์ Fisheye นั้นดูบวมผิดปกติส่วนของภาพไปแทบจะทั้งหมดในภาพ ซึ่งเราจะเอาข้อด้อยตรงนี้ของ Fisheye มาเป็นจุดเด่นสำหรับใช้ในการถ่ายภาพนั่นก็คือ... นำมาใช้ถ่ายภาพให้หน้าน้องๆ กลายเป็น The Dog ที่หัวโตตัวเล็กได้ครับ หรือจะใช้ Fisheye ถ่ายฉากหลังที่เป็นเส้นตรงขนานกันก็จะได้ความบิดเบี้ยวของฉากหลังที่น่าดูชมและแปลกตาสุดๆ ไปเลย... สรุปได้ว่าหากจะหาเลนส์สักตัวที่ได้ภาพไม่ซ้ำซากจำเจกับระยะเลนส์อื่นๆ ผมแนะนำให้คว้า Fisheye ของเพื่อนหรือคนรู้จักไปยืมถ่าย (แล้วอย่าลืมคืนล่ะ !!!) เพราะคุณอาจจะหลงรักมันโดยไม่รู้ตัวได้ครับ ^^

